

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/13/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8711010602
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Bugeľ
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8711010602.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Bugeľa a sudcov JUDr. Petra Farkaša a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.08.2015, v trestnej veci proti obžalovanému G. Q. a spol., pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných G. Q. a G. N. proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/153/2011 zo dňa 03.12.2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného G. Q..

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. z a m i e t a odvolanie odsúdeného G. N..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad uznal obžalovaného G. Q. a G. N. za vinných zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. c/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktoré mali spáchať tak, že

- C. G. a G. N. sa dňa 10.3.2010 v čase medzi 21.00 hod a 22.00 hod v obci G., okres D. stretli s G. Q. a s doposiaľ nestotožnenou osobou, pričom už pred týmto stretnutím boli dohodnutí, že pôjdu do chatovej osady zvanej M., ktorá sa nachádza v F. H., vykradnúť objekt školy v prírode, následne sa presunuli do obce F. H., chatovej oblasti M., okr. D., kde G. Q. dal G. N. vysielaciu, pričom všetci prišli k bežne používanej chate č. XXXX, majiteľa organizácie Národný inštitút detí mládeže Ministerstva školstva, mládeže a telovýchovy Českej republiky, so sídlom na ulici Sámovej č. 3, Praha, Česká republika, kde G. N. zostal na príjazdovej ceste pod uvedenou chatou, C. G. zostal na príjazdovej ceste nad uvedenou chatou, pričom G. Q. spolu s doposiaľ nestotožnenou osobou nezisteným predmetom vypáchili dve prízemné eurookná, jedny balkónové dvere a jedny bočné vchodové dvere do suterénu chaty, vošli do uvedenej chaty, kde z kancelárie vedúceho chaty a skrine pred touto kanceláriou odcudzili hotovosť 192,- €, 1 ks 19 palcový LCD monitor zn. BenQ, nezisteného typu a výrobného čísla, 1 ks klávesnicu k počítaču nezistenej značky, typu a výrobného čísla, 3 ks notebooky zn. Acer Extenza, nezisteného typu a výrobného čísla, 1 ks notebook zn. Asus F2HF, nezisteného výrobného čísla, 1 ks dataprojektor U21130, nezisteného výrobného čísla, z miestnosti vzduchotechniky v suteréne chaty odcudzili snehovú frézu zn. TORO 1028 LXE, z kancelárie vedúceho chaty odcudzili ďalekohľad zn. Nikon, nezisteného typu a výrobného čísla, fínsky nožik nezistenej značky, typu a výrobného čísla, fotoaparát zn. Minolta, nezisteného typu a výrobného čísla, z drevenej uzamknutej skrine nachádzajúcej sa na chodbe pred touto kanceláriou odcudzili strelnú zbraň - malokalibrovú viacranovú biatlonovú pušku výrobcu Zbrojovka Brno, typ ZKM 452, kalibru 22 Long Rifle, výrobného čísla XXX XXX, ktorú mal majiteľ v legálnej držbe, čím vyššie uvedeným konaním a doposiaľ nestotožnenej osoby bola

poškodenému majiteľovi chaty a to organizácii Národný inštitút detí a mládeže Ministerstva školstva, mládeže a telovýchovy, Českej republiky so sídlom na ul. Sámovej č. 3, Praha, Česká republika krádežou vyššie uvedenej finančnej hotovosti, LCD monitora, klávesnice, 4 ks notebookov, dataprojektora a snehovej frézy spôsobená škoda vo výške 2.685,-€, pričom poškodením vyššie uvedených okien a dverí bola poškodená organizácii spôsobená škoda vo výške 600,-€ a vyššie uvedeným konaním bola poškodenému W. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., ul. D. č. XXX/X, okres D., spôsobená škoda krádežou uvedeného ďalekohľadu, fotoaparátu, malokalibrovky a fínskeho nožíka najmenej vo výške 470,63,- €, spolu bola spôsobená škoda krádežou vo výške 3.155,63,- €, pričom C. G. bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený Okresným súdom v Poprade na základe trestného rozkazu sp. zn. 6T/98/2008 právoplatným dňa 30.10.2008 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na trest odňatia slobody podmienene na 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky 6 mesiacov do 9.9.2011.

Okresný súd za to uložil:

Obžalovanému G. N. podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j/, písm. l/ Trestného zákona a § 37 písm. h/ Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. c/ Trestného zákona mu uložil zákaz sa v skúšobnej dobe stretávať so spolupáchateľmi C. G., nar. XX.XX.XXXX v D. a G. Q., nar. XX.XX.XXXX v D., okres R..

Obžalovanému G. Q. podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l/ Trestného zákona a § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona mu zároveň zrušil výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 0T/36/2010 zo dňa 24.08.2010, právoplatného dňom 24.08.2010 podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a iné v trvaní 8 mesiacov, s výkonom trestu v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Brezno, sp. zn. 4T/152/2013 zo dňa 03.02.2014, právoplatným dňom 03.02.2014 podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona v trvaní 6 mesiacov, s výkonom trestu v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku im zároveň spolu s odsúdeným C. G. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť Národnému inštitútu detí a mládeže Ministerstva školstva, mládeže a telovýchovy ČR, so sídlom na ul. Sámovej č. 3 Praha, ČR, škodu vo výške 3.285,- eur a poškodenému W. W., nar. XX.XX.XXXX bytom H., ul. D. č. XXX/X, okres D., škodu vo výške 432,- eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie G. N., ktorý v odvolaní uviedol, že na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku sa vyjadril, že s rozsudkom je spokojný. Vzdal sa odvolania a až doma si uvedomil a pochopil, že bol uznaný z krádeže zbrane, ktorú neodcudzili. Teda, čo sa týka nedovoleného ozbrojovania sa cíti byť nevinný, čo tvrdil od začiatku vyšetrovania a na tom trvá.

Krajský súd o odvolaní obžalovaného G. N. rozhodol tak, že toto odvolanie v zmysle ustanovenia § 316 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.

Ako to vyplýva z tvrdenia odsúdeného G. N. ako aj spisového materiálu, po vyhlásení rozsudku obžalovaný G. N. urobil vyhlásenie, že sa vzdáva práva podať opravný prostriedok a to aj za osoby oprávnené. Napriek tomu podal odvolanie, ktoré musel krajský súd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 316 ods. 1 Tr. por. zamietnuť ako odvolanie podané osobou, ktorá sa tohto práva výslovne vzdala.

Obžalovaný G. Q. odôvodnil odvolanie sám aj prostredníctvom svojho obhajcu. V odôvodnení odvolania uvádza, že od začiatku vyšetrovania všetci tvrdili nezávisle, že žiadna zbraň (malokalibrovka) tam nebola odcudzená a to tvrdili aj počas súdneho pojednávania. Poškodený sa vyjadril aj na hlavnom pojednávaní, že zbraň viac ako 4 mesiace nekontroloval. A je teda možné, že táto zbraň mohla byť odcudzená aj inou osobou, nakoľko v objekte Národného inštitútu detí a mládeže Ministerstva školstva, mládeže a telovýchovy ČR, bolo vykonaných viacero vlámaní. Verí preto, že Krajský súd v Prešove vyhodnotí dôkaznú situáciu a zruší rozsudok Okresného súdu Poprad a vráti vec na nové prejednanie alebo vynesie spravodlivý rozsudok.

Obhajca obžalovaného G. Q. v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že o správnosti skutkových zistení súdu prvého stupňa sú dané pochybnosti spočívajúce v tom, že počas celého konania prípravného či súdneho, nikto zo spoluobžalovaných nikdy neuviedol, že by ukradol alebo inak prišiel do styku s akoukoľvek zbraňou. V tomto sa zhodujú výpovede všetkých obžalovaných vo všetkých fázach trestného konania. Poukazuje na jeho výpovede, výpovede obžalovaných C. G. a G. N. a do pozornosti súdu dáva najmä výpoveď svedka W. W., ktorý uviedol, že v predmetnej nehnuteľnosti bolo ubytovaných mnoho hostí, ktorí mali voľný prístup do rekreačného zariadenia, že tu došlo ku viacerým krádežiam, niektoré krádeže dokonca ani nenahlasoval, teda nie všetky krádeže boli riešené políciou a v neposlednom rade riadne nekontroloval, či bola predmetná zbraň ZKM452 kal. 22LR na svojom mieste ani pred krádežou kladenou im za vinu, ale ani po nej, a teda sa nevie riadne a určito vyjadriť, či bola odcudzená z noci 10.03.2010 na 11.03.2010, či skôr alebo neskôr.

Má preto za to, že okresný súd pri hodnotení dôkazov v súhrne nezistil a neodstránil rozpory medzi dôkazmi a neposúdil, či zaistené dôkazy budú postačovať na vydanie rozhodnutia v trestnom konaní. Napriek pochybnostiam mal súd za to, že zbraň odcudzili v spolupáchateľstve, a teda následne počas konania došlo k rozšíreniu právnej kvalifikácie na zločin podľa ust. § 294 ods. 2 Tr. zák. v platnom znení.

Rozsudok obsahuje chyby, pre ktoré je nejasný a nezrozumiteľný, pretože sa súd nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a stanovenie trestnej sadzby. Prvostupňový súd sa teda v konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, neriadil základnou zásadou trestného konania uvedenou v § 2 ods. 10 Tr. por. a nepostupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci. Nevenoval sa s rovnakou starostlivosťou objasneniu okolností svedčiacich v prospech obžalovaného, ako sa venoval objasneniu okolností svedčiacich proti nemu.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd po podanom odvolaní obžalovaného požiadal o vyjadrenie okresného prokurátora ako aj poškodeného, ktorí vo vyjadrení uviedli:

Okresný prokurátor - okresný súd správne vyhodnotil dôkaznú situáciu, keď najmä na základe všetkých vykonaných dôkazov (na tomto mieste zdôrazňuje výpovede poškodeného v spojení s vyšetrovacím spisom a uznesením povereného príslušníka OO PZ Svätý Jur pod ČVS: ORP-2905/ST-PP-2009, str. 10 rozsudku) uznal obvineného vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a vynesol rozsudok. Navrhol preto, aby krajský súd odvolanie v zmysle § 319 Tr. por. zamietol.

Poškodený W. W. vo svojom vyjadrení uviedol, že na poslednom pojednávaní na Okresnom súde Poprad, kde bol predvolaný, bola mu položená otázka, či môže potvrdiť, že dňa 10.3.2010 predmetná malokalibrovka bola uschovaná v uzamknutej drevenej skrini, odpovedal, že nakoľko uvedenú zbraň

nepoužíval, fyzicky každý deň nekontroloval, aj keď bola skriňa vždy uzamknutá, opticky nepoškodená, nemôže potvrdiť, že pri odchode z práce 10.3.2010 bola v skrini.

Na to mu bolo povedané, že môže odísť zo súdnej siene. Odišiel a mal dojem, že týmto pre neho značne nepríjemná vec, za ktorú bol riešený OR PZ v Poprade (dostal pokutu 130,- eur, bol mu odobraný zbrojný preukaz, čo malo za následok aj ukončenie členstva v Poľovníckom zväze), je ukončená. Viac k tomuto odvolaniu nemá čo dodať.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného G. Q. v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že okresný súd, po tom, čo mu bola vec zrušená a vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie krajským súdom, vychádzal z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní ako aj z dôkazov, ktoré vykonal na hlavných pojednávaniach a tieto aj náležitým spôsobom v otázke viny odôvodnil.

Súd svoje rozhodnutie o vine obžalovaného G. Q. odôvodnil tým, že tento na hlavnom pojednávaní po vrátení veci druhostupňovým súdom urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku, a keďže si to vyžadovali okolnosti prípadu, súd im povolil urobiť vyhlásenie, že nepopierajú spáchanie žalovaného skutku. Vzhľadom na podstatný obsah vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ, OKP Poprad, ČVS: ORP-337/1-OVK-PP-2011 a dôkazy, ktoré zabezpečilo prípravné konanie, predovšetkým však na podstatný obsah výpovedí obžalovaných osôb v procesnom postavení obvinených, v ktorých popierali odcudzenie zbrane z poškodeného objektu - chaty č. XXXX i na rozhodnutie a pokyn odvolacieho súdu zo dňa 23.05.2013 /čl. 10/, súd vyhlásenie obžalovaných v zmysle § 257 ods. 7 Trestného poriadku neprijal a na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných, svedkov, poškodených, prečítaním listinných dôkazov, oboznámením sa s vyžiadanými a pripojenými trestnými spismi tak v zmysle návrhov procesných strán, ako aj v zmysle pokynov nadriadeného súdu, ktorý zrušil predchádzajúci rozsudok prvostupňového súdu, ale aj s dôkazmi, ktoré si zabezpečil súd sám, bez návrhov procesných strán.

Obžalovaní G. Q., G. N. i C. G. na hlavnom pojednávaní využili svoje právo a nevypovedali.

Obžalovaný G. Q. sa v prípravnom konaní k žalovanému skutku priznal, potvrdil aj účasť ostatných obžalovaných a ďalšej jemu neznámej osoby na spáchaní skutku a vlámaní sa do objektu chaty č. XXXX, ako i to, že z chaty odcudzili elektroniku - 2 až 3 notebooky a snehovú frézu. Poprel však, aby z predmetnej chaty bola ním alebo ďalšími osobami odcudzená aj nejaká zbraň. Na podrobnejšie okolnosti žalovaného skutku si obžalovaný nepamätal, resp. sa k nim odmietol vyjadriť, dodal však, že on nezískal žiadny podiel z odcudzených vecí.

Obžalovaný C. G. v prípravnom konaní uviedol, že spolu s obžalovaným G. N. prišli na jeho motorovom vozidle do obce G., kde sa stretli s obžalovaným G. Q., ktorý na stretnutie prišiel s ďalším jemu neznámym mužom a že sa všetci následne motorovým vozidlom presunuli do chatovej oblasti M., kde obžalovaní G. N. a G. Q. začali popíjať alkoholické nápoje, neskôr obaja navrhli vykonať vlámanie do objektu, ktorý mal na starosti W. W., rozdelili si jednotlivé „úlohy“, on mal na starosti „stráženie“ priestoru nad predmetnou chatou vo vzdialenosti 200 m až 300 m, z tohto dôvodu na chatu nevidel, ale s obžalovaným G. Q. sa dorozumieval vysielačkou, ktorú na miesto činu doniesol on a s obžalovaným G. N. mobilným telefónom. Ďalej uviedol, že keď po určitom čase zišiel k chate, videl ako obžalovaný G. Q. s neznámym mužom vynášajú z tohto objektu nejaké veci, malo ísť o 2 až 3 notebooky a snehovú frézu, pričom k ďalšiemu množstvu a druhu odcudzených vecí sa obžalovaný vyjadriť nevedel a i on tvrdil, že nemal podiel na odcudzených veciach či ich predaji, resp. že o odcudzenej zbrani vedomosť nemá.

Obžalovaný G. N. zhodne s obžalovaným C. G. popísal čas a spôsob, ktorým prišli na miesto činu spoločne s obžalovaným G. Q. a ďalšou jemu neznámou osobou, ďalej rozdelenie úloh na mieste činu, pričom na pokyn obžalovaného G. Q. mal on „strážiť“ priestor pod predmetnou chatou i za pomoci vysielačky, ktorú mu na tento účel obžalovaný G. Q. poskytol.

Obžalovaný ďalej uviedol, že spoluobžalovaní i neznámy muž nato od neho odišli, boli preč asi hodinu a keď sa vrátili, spoločne odišli do obce G., obžalovaný nevedel uviesť, kde po celý čas boli a čo robili, až neskôr sa od C. G. dozvedel, že G. Q. s jeho známym sa vlámali do nejakej chaty, čo však z chaty

odcudzili a ako s odcudzenými vecami naložili, o tom obžalovaný vedomosť nemal, resp. že G. Q. mu asi po troch týždňoch povedal, že predajom odcudzených vecí žiadne peniaze nezískal, že počítače rozdal a snehovú frézu nepredal. Aj tento obžalovaný tvrdil, že nemá žiadne vedomosti o odcudzení zbrane a že žiadny podiel z odcudzených vecí nezískal.

Z výpovede poškodeného W. W. vyplýva, že predmetná chata bola v čase skutku plne zariadená, bola používaná na rôzne školenia, ubytovanie hostí a pod. a na chate pracovali v tom čase G. D. ako účtovníčka - ekonómka, D. T. ako údržbár a G. L. ako upratovačka. Svedok ďalej uviedol, že dňa 10.03.2010 z chaty odchádzal v čase o 18.30 hod, riadne uzamkol svoju kanceláriu i hlavný vchod, neskontroloval však, či v chate ostal údržbár D. T. i to, že G. L. a G. D. z chaty odišli už okolo 15.30 hod. a že až na druhý deň, t. j. 11.03.2010 mu v čase okolo 07.30 hod. volala na mobil G. D., ktorá mu oznámila vlámanie do budovy chaty a že keď prišiel na miesto činu zistil, že na chate sú vypáčené dve prízemné eurookná, jedny balkónové dvere a bočné vchodové dvere vedúce do suterénu chaty, vchodové dvere do chaty boli neuzamknuté a otvorené. Po ďalšom skontrolovaní chaty zistil aj vypáčenie dvoch drevených skriň s kovovými zámkami, ktoré sa nachádzali na chodbe, v prvej skrini boli podľa svedka uložené 4 notebooky, z toho 3 rovnakej značky a jeden zn. Asus, dataprojektor s ovládačom patriace NIDM a v druhej skrini jeho zbraň - viacranová „malorážka“ od výrobcu Zbrojovka Brno, typ ZKM 452, kalibru 22 Long Rifle, výrobného čísla XXX XXX, ktorú si tam asi 3 mesiace predtým, v rozpore s príslušnými predpismi odložil, začo bol neskôr v správnom konaní postihnutý pokutou a odňatím zbrojného preukazu.

Svedok ďalej uviedol, že do predmetného objektu boli vykonané vlámnia 3 až 4-krát a dokonca do chaty až 15-krát, pričom posledné vlámanie oznámil na OO PZ vo Svite dňa 9.12.2009, vec však podľa svedka políciou doposiaľ objasnená nebola i to, že vtedy nezistoval, či predmetná zbraň je alebo nie je uložená v skrini na chodbe pred jeho kanceláriou, čo odôvodnil tým, že k odcudzeniu vecí, napr. motorovej píly a registračnej pokladne došlo z iných častí chaty, nie však z priestorov, kde bola zbraň v čase skutku uložená, resp. tým, že nikdy predtým nedošlo k vylomeniu či k poškodeniu zámku skrine alebo samotnej skrine, kde bola jeho zbraň odložená, aj keď dobou jej odcudzenia si svedok nebol celkom istý.

Z výpovede svedkov C. T., G. D. a G. L. vyplývajú skutočnosti ohľadne zistenia vlámnia sa do predmetnej chaty a následného oznámenia tohto vlámnia poškodenému W. W.. Ani jeden zo svedkov sa k bližším okolnostiam krádeže do národného inštitútu nevedel vyjadriť a nevedeli uviesť ani, aké veci boli odcudzené z predmetného objektu.

Pri hodnotení dôkazov, najmä výsluchu poškodeného W. W., okresný súd zistil, že z týchto výpovedí urobených predovšetkým v konaní pred súdom, poškodený nebol si istý predovšetkým dobou a časom odcudzenia tejto zbrane, aj vzhľadom na svoje tvrdenia, že od mesiaca december 2009 do 10.03.2010 neskontroloval, či predmetná zbraň je alebo nie je uložená v drevenej skrini na chodbe vedúcej k jeho kancelárii a že k vlámaniu do chaty č. XXXX došlo opakovane a aj v období od decembra 2009 do začiatku marca 2010, jeho pochybnosti však súd už nevyhodnotil za tak relevantné, aby vo svojich skutkových i právnych záveroch nekonštatoval aj krádež tejto zbrane obžalovanými osobami a to i napriek ich tvrdeniam, že predmetnú zbraň spolu s ostatnými vecami z chaty č. XXXX dňa 10.03.2010 neodcudzili.

Tento záver súdu vychádzal predovšetkým z pôvodnej výpovede poškodeného W. W. urobenej ešte v prípravnom konaní dňa 11.03.2010, teda iba deň po spáchaní žalovaného skutku, ale aj z jeho ďalšej výpovede urobenej dňa 08.07.2010, v ktorých okrem krádeže iných vecí jednoznačne uvádza aj krádež viacranovej biatlonovej pušky a v ktorej aj detailne popisuje miesto jej uloženia - drevená skriňa stojaca na chodbe pred jeho kanceláriou i spôsob jej otvorenia, čo korešponduje s údajmi uvedenými v zápisnici o ohliadke miesta činu zo dňa 11.03.2010 /čl. 22/ a fotodokumentáciou a predovšetkým fotografiami č. 17, 18, 19, 20, 21 až 23 a údajmi uvedenými v správe Okresného riaditeľstva PZ, Odboru poriadkovej polície, Oddelenie dokladov Poprad zo dňa 19.09.2011 na čl. 138 až 139 a v rozhodnutí správneho orgánu polície o sankcii pre poškodeného W. W. ako majiteľa zbrane za porušenie príslušných ustanovení zákona o zbraniach a strelive, t. j. za nesprávne uloženie a uschovanie predmetnej zbrane.

Ďalej okresný súd vychádzal z uznesenia povereného príslušníka Obvodného oddelenia PZ Svit, ČVS: ORP-2905/ST-PP-2009 zo dňa 10.12.2009, avšak tu dospel k záveru, že týmto vlámaním boli odcudzené veci z inej časti predmetnej chaty a t. j. pivničných priestorov, chaty č. XXX, a teda nie na objete č.

XXXX, a preto nebolo možné uveriť tvrdeniu obžalovaných, že z objektu chaty č. XXXX neodcudzili aj viacranovú biatlonovú pušku výrobcu Zbrojovka Brno, ku škode jej vlastníka - poškodeného W. W..

Z hľadiska právnej kvalifikácie potom súd konanie obžalovaného G. Q. kvalifikoval ako konanie, ktoré po všetkých stránkach vykazovalo známky trestných činov kvalifikovaných ako zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v jednočinnom rôznorodom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, prečinom krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. a/, ods. 3, písm. a/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Viacranovú biatlonovú pušku výrobcu Zbrojovka Brno, typ ZKM 452, kalibru 22 Long Rifle, výrobného čísla XXX XXX, je potrebné považovať za zbraň kategórie C, t. j. za zariadenie, v ktorom sa strela uvádza do pohybu okamžitým uvoľnením nahromadenej energie; zbraňou sú aj jej hlavné časti, a to hlaveň, vložná hlaveň, vložná nábojová komora, valec revolvera a mechanizmus záveru v zmysle § 2 písm. a/ zákona o zbraniach a strelive.

Objekt chaty, konaním obžalovaných napadnutý a poškodený, je potrebné považovať za obydlie, ktoré požíva ochranu podľa § 194 Trestného zákona, pretože jej užívateľom poskytovala určité súkromie a odpočinok k individuálnej či hromadnej rekreácii, aj keď v čase spáchania skutku v nej hostia neboli ubytovaní.

Škodu, ktorú obžalovaní spôsobili krádežou, je potrebné považovať za škodu väčšiu v zmysle ustanovenia § 125 ods. 1 Trestného zákona, pretože dosiahla najmenej 10-násobok sumy 266,- eur.

Škodu, ktorú obžalovaní spôsobili poškodením a zničením vecí je potrebné klasifikovať ako malú škodu v zmysle ustanovenia § 125 ods. 1 Trestného zákona, keďže prevýšila sumu 266,- eur.

Pri hodnotení osoby obžalovaného G. Q. zistil okresný súd, že tento bol viackrát súdne trestaný, v odpise registra trestov má 10 záznamov, do roku 2010 bol právoplatne odsúdený 8-krát pre rôznu trestnú činnosť, predovšetkým majetkového a ekonomického charakteru, ale aj pre trestné činy na úseku zbraní a streliva, v roku 2014 bol 2-krát právoplatne odsúdený pre ten istý druh trestnej činnosti a to rozsudkom Okresného súdu Brezno, sp. zn. 4T/152/2013 zo dňa 03.02.2014, kedy mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s výkonom trestu v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý si vykonal dňa 04.04.2014, resp. ktorým bolo upustené aj od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 0T/36/2010 zo dňa 24.08.2010, ktorým mu bol pre trestný čin podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a iné uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, s výkonom trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, posledný zápis v odpise registra trestov /zo dňa 23.10.2014/ svedčí pre jeho ďalšie odsúdenie pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona, ktorým však bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T/212/2004 zo dňa 30.09.2008, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 2 mesiacov v II. nápravnovýchovnej skupine a z ktorého bol podmienčne prepustený dňa 07.05.2009 na skúšobnú dobu 20 mesiacov, pričom dňa 19.01.2011 bol nariadený výkon jeho zvyšku a trest si tak vykonal dňom 19.05.2012. Lustráciou jeho ďalšej trestnej veci na Okresnom súde Brezno, sp. zn. 4T 77/2014 bolo zistené, že na obžalovaného bola podaná dňa 03.07.2014 ďalšia obžaloba pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, pričom táto vec ešte nebola právoplatne rozhodnutá.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného G. Q. okresný súd prihliadol pritom aj na prevahu priťažujúcich okolností uvedených v § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona a na to, že spáchal viac trestných činov a že bol už v minulosti právoplatne odsúdený, zohľadnil i poľahčujúcu okolnosť v podobe § 36 písm. l/ Trestného zákona a na to, že obžalovanému ukladal trest odňatia slobody ako trest súhrnný v zmysle zásad uvedených v § 42 ods. 1 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného

zákona, pričom po vyhodnotení týchto zásad súd dospel k záveru, že obžalovanému by pri použití ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona /prevaha priťažujúcich okolností/ hrozil trest odňatia slobody pri takto zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 56 mesiacov až 10 rokov, čo sa mu vzhľadom na okolnosti prípadu spočívajúce predovšetkým v dobe jeho spáchania - marec roku 2010 do doby vyhlásenia rozsudku okresného súdu javilo byť neprímerane prísne, aj keď na druhej strane v osobe G. Q., vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia a spôsob jeho života, nebolo možné prihliadnúť aj na jeho pomery, keďže obžalovaný sa dlhodobo a opakovane dopúšťa trestnej činnosti, a preto súd použil aj ustanovenie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e/ Trestného zákona a obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň pritom zrušil predchádzajúci výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Poprad, sp. zn. OT/36/2010 zo dňa 24.08.2010, právoplatného dňom 24.08.2010 podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a iné v trvaní 8 mesiacov, s výkonom trestu v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Brezno, sp. zn. 4T/152/2013 zo dňa 03.02.2014, právoplatným dňom 03.02.2014 podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona v trvaní 6 mesiacov, s výkonom trestu v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, majúc zato, že tento druh a výmera trestu splní jeho účel v zmysle § 34 Trestného zákona.

Vo vzťahu k nárokom na náhradu škody uplatneným poškodenými stranami okresný súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 287 ods. 1 Trestného poriadku a obžalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne spôsobenú škodu nahradiť, vo vzťahu k Národnému inštitútu detí a mládeže Ministerstva školstva, mládeže a telovýchovy, Českej republiky so sídlom na ul. Sámovej č. 3, Praha, Česká republika, jej výška predstavovala spolu čiastku 3.285,- eur a vo vzťahu k poškodenému W. W. čiastku 432,- eur.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa viny obžalovaného G. Q. dospel k záveru, že okresný súd vykonal všetky dôkazy a tieto aj náležitým spôsobom vyhodnotil a správne rozhodol, keď na základe listinných dôkazov, na základe výpovede W. W. dospel k záveru, že obžalovaný G. Q. ako aj odsúdený G. N. a C. G. spoločným konaním odcudzili z predmetného objektu aj malokalibrovku.

Správna preto bola kvalifikácia konania obžalovaného G. Q. tak, ako je uvedená vo výrokovej časti rozsudku Okresného súdu Poprad.

Čo sa týka výroku o treste, tu krajský súd zistil pochybenia okresného súdu, ktoré však nemohol napraviť, nakoľko nebol podaný opravný prostriedok v prospech obžalovaného G. Q.. Podľa názoru krajského súdu, v predmetnej veci nemal byť ukladaný súhrnný trest, nakoľko neboli splnené všetky podmienky na ukladanie takéhoto trestu. Čo sa týka výmery trestu, tu poukazuje krajský súd na tú skutočnosť, že síce okresný súd použil zmierňujúce ustanovenia a vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho doterajší život, nemal voliť takýto postup, pričom je potrebné vytknúť okresnému súdu aj tú skutočnosť, že vôbec neodôvodnil, z akého dôvodu postupoval v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1, 3 písm. e/ Tr. zák.

Ako to už bolo však vyššie uvedené, krajský súd tieto pochybenia napraviť nemohol, a preto pri zistení zákonného rozhodnutia v adhéznom konaní odvolanie obžalovaného G. Q. ako nedôvodné v zmysle ustanovenia § 319 Tr. por. zamietol.

Obžalovaný pred verejným zasadnutím na Krajskom súde v Prešove predložil súdu žiadosť o doplnenie dokazovania a ustanovenie obhajcu, pričom uviedol, že ustanovená obhajkyňa JUDr. Ferčáková sa nezúčastňuje na pojednávaníach, a preto potrebuje mať kvalifikovaného obhajcu, cez ktorého by mohol podávať opravné prostriedky, aj mimoriadne. Tu však krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že plná moc JUDr. Ferčákovej vypovedaná nebola zo strany obžalovaného a taktiež nie je zrejmé zo spisu, aby bola vypovedaná plná moc obžalovaným aj obhajcovi JUDr. Petrovi Mihálymu, a preto sa návrhom obžalovaného na ustanovenie obhajcu z toho titulu ani nezaoberal, nakoľko tento má riadne splnomocnených dvoch obhajcov.

Čo sa týka návrhu obžalovaného na výsluch odsúdeného G. N. a následne na výsluch svedka F. D., ktorému mal G. N. povedať, že to bol práve on, kto odcudzil malokalibrovku a ktorú musel predať, krajský súd poukazuje, že ku skutku, z ktorého je obžalovaný G. Q. stíhaný a C. G. a G. N. právoplatne

odsúdený, došlo 10.3.2010, a preto výpoveď svedka F. D. krajský súd považuje, resp. jeho oznámenie zo dňa 20.7.2015 ako oznámenie urobené účelovo v snahe pomôcť obžalovanému G. Q. zbaviť sa trestnej zodpovednosti vo vzťahu k odcudzeniu predmetnej malokalibrovky, a preto návrh na doplnenie dokazovania navrhovaný G. Q. zamietol.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.